

Nr 501.

Av herr **Molander m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 172, med förslag till hushållningssällskapens organisation och verksamhet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 172 angående hushållningssällskapens organisation och verksamhet framlägges även förslag beträffande omreglering av lönerna för hushållningssällskapens befattningshavare. Enligt hushållningssällskapsutredningens förslag skulle bestämmelser angående avlöning till dessa befattningshavare sammanfattas i ett reglemente, uppbyggt i tillämpliga delar på i princip samma grunder som civila avlöningsreglementet och civila icke-ordinarie-reglementet. I propositionen föreslås i stället att för dessa befattningshavare meddelas avlönings- och anställningsbestämmelser liknande dem, som gälla för de lägre lantbruksundervisningsanstalterna. I väsentliga delar bygga i propositionen föreslagna avlöningsbestämmelser på vad som föreslagits av utredningen. De föreslagna lönerna synas emellertid för vissa befattningshavare icke riktigt avvägda med hänsyn till det ansvar och de arbetsuppgifter, som äro förenade med tjänsterna, samt den utbildning, som kräves för dessas fullgörande, liksom med hänsyn till övriga omständigheter som böra påverka lönesättning.

Detta gäller sålunda beträffande fiskeritjänstemännen. Denna grupp hör till de lägst avlönade tjänstemännen inom hushållningssällskapen.

I propositionen föreslås att de hittillsvarande fiskeritjänstemännen erhålla titeln fiskerikonsulent och i lönehänseende erhålla en grundlön av 3 900 kronor. Denna lön måste anses uppenbart otillfredsställande såväl med hänsyn till fiskerinäringens stora betydelse i vår folkhushållning som med hänsyn till dessa tjänstemäns arbetsuppgifter, utbildning och befordringsmöjligheter.

Inom hushållningssällskapen handhas fiskeriadministrationen i allmänhet av särskilda fiskerinämnder eller fiskerikommittéer. Fiskeritjänstemännen äro i regel medlemmar av dessa nämnder eller i varje fall närvarande vid deras sammanträden, oftast i egenskap av sekreterare och föredragande. Inom hushållningssällskapen lyda de direkt under sekreteraren och förvaltningsutskottet. De äro i stor utsträckning hänvisade till egna initiativ och eget omdöme. Inom sällskapen finnes nämligen utom fiskeritjänstemännens egna led i allmänhet icke tillnärmelsevis samma sakkunskap representerad beträffande fisket som t. ex. i fråga om jordbruket. Fiskeritjänstemannen skall vara kompetent att hålla föredrag och avgiva yttranden till olika myndigheter. Han måste

därför ha »god förmåga att i tal och skrift meddela undervisning och upplysning». Han måste vara väl förtrogen med gällande lagar och författningar på fiskets område samt äga förmåga att tolka dem på ett riktigt sätt. Han måste vara hemma i föreningsrättsliga och organisatoriska frågor. Han har vid vissa tillfällen att biträda lantmätare vid skifte av fiskevatten samt måste kunna utföra avvägningar till dammanläggningar och upprätta ritningar och arbetsbeskrivningar såväl till dessa som till andra anläggningar. Han är i allmänhet förman för länets fiskmästare och fiskeritillsyningsmän m. m. Denna uppräknings är givetvis långt ifrån fullständig. Av densamma torde emellertid framgå, att länsfiskeritjänstemännens arbetsuppgifter äro i stort sett självständiga, ovanligt mångsidiga och mestadels relativt högt kvalificerade.

Departementschefen synes delvis ha delat dessa synpunkter, då han föreslagit att dessa tjänstemän skola erhålla titeln konsulent. Trots detta ha de i lönehänseende placerats åtskilligt under övriga konsulenter. Lantbruksstyrelsen har i sitt yttrande över hushållningssällskapsutredningens betänkande beträffande fiskeriinstruktörerna anfört, att »de hava en fullt självständig ställning och kunna därför anses i viss mån likställda med konsulenterna på övriga arbetsområden».

Vid avvägande av vilken grundlön, som med hänsyn till dessa omständigheter bör tillkomma fiskerikonsulenterna, kan en lön som minst motsvarar hushållningssällskapsutredningens O 16 anses synnerligen väl motiverad. Då enligt verkställda undersökningar C-ort synes vara mediandyrtorsgrupp för dessa tjänstemän, bör man utgå från denna dyrtorsgrupp i stället för B-ort, vilket departementschefen närmast räknat med. O 16 skulle i C-ort motsvara 4 614 kronor. Vi vilja därför föreslå att dessa tjänstemän erhålla en grundlön av 4 600 kronor.

Det kan i detta sammanhang erinras om att inom statsförvaltningen i lönegrad A 17, A 18, CA 17, MEo 18 finnas upptagna åtskilliga befattningshavare, för vilka icke kräves någon som helst teoretisk yrkesutbildning och i regel ingen annan grundskola än folkskolan.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 172 måtte beakta de synpunkter som här anförts samt i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om härför erforderliga ändringar beträffande omreglering av lönerna för fiskeritjänstemännen.

Stockholm den 27 mars 1944.

S. Molander.

K. E. Hansson.

Gust. K. Pettersson
i Hällbacken.

Birger Gezelius.

Rudolf Boman.

Arvid Hallberg.